

3) євроінтеграційні процеси мають супроводжуватись збільшенням вимог до розміру капіталу страховиків і не вимагають зміни щільності (кількості) страховиків;

4) РСПУ за часткою іноземного капіталу в статутному капіталі, за кількістю іноземних гравців, за перестрахованням відповідає оптимальному рівню, при якому забезпечено національні переваги;

5) страховий бізнес майже не впливає на формування ВВП;

6) максимальна ефективність страхової діяльності в Україні була у 2017 році з відповідним значенням показника дохідності 76,4%;

7) рентабельність активів була високою в 2005-2007 і в 2011-2013 роках; нині ефективність РСПУ є близькою до нульового значення.

8) рентабельність власного капіталу страховиків була високою до 2007 року і в інтервалі 2011-2013 років, в 2017 році становить близько 0,9%;

9) ринок «non-life» страхування в Україні в 2017 році був пропорційно розподілений і слабо концентрований; показники концентрації ринку «life» страхування є завищеними у 1,9 рази порівняно з Німеччиною, приблизно у 1,4 рази – порівняно з Туреччиною і Польщею.

Результати отримано в рамках НДР «Комплексна оцінка та шляхи підвищення конкурентоспроможності страхового ринку України в контексті європейської інтеграції» (0117U001246, МОНУ №198 від 10.02.2017, Керівник – д.е.н. Шірінян Л. В.).

Список використаних джерел

1. Шірінян А. С., Шірінян Л.В. Конкурентоспроможність ринку банківських послуг України: фактор масштабу. Економіка України, 2019. № 2. С. 37-48

2. Шірінян Л. В. Фінансове регулювання страхового ринку України: проблеми теорії та практики: монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2014. 458 с.

3. Шірінян Л. В., Шірінян А. С. Нова методологія комплексної оцінки конкурентоспроможності ринку страхових послуг України: фактори масштабу і суперництва, тенденції та порівняння. Облік і фінанси. 2019. №1(83). С. 153–162.

Щирська Ольга Василівна,

*кандидат економічних наук, доцент,
кафедра аудиту та підприємництва;*

Удовенко Олег Борисович,

аспірант,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ РОБОТИ СЛУЖБИ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ПРИВАТНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Внутрішній аудит – організована на підприємстві, діюча в інтересах його власників та керівництва, регламентована внутрішніми нормативними актами, складова системи контролю за дотриманням встановленого порядку ведення

бухгалтерського обліку, своєчасністю складання та подання звітності, внутрішнього її аналізу, та надійністю функціонування всієї системи управління процесами господарювання.

Імплементация міжнародних вимог до порядку здійснення внутрішнього аудиту в Україні залежить від комплексного та системного підходу до організації функціонування відповідних служб на підприємствах України. У зв'язку з цим доречно окреслити низку завдань та функцій внутрішнього аудиту для цілей управління на підприємствах приватного сектору (рис 1, рис.2).

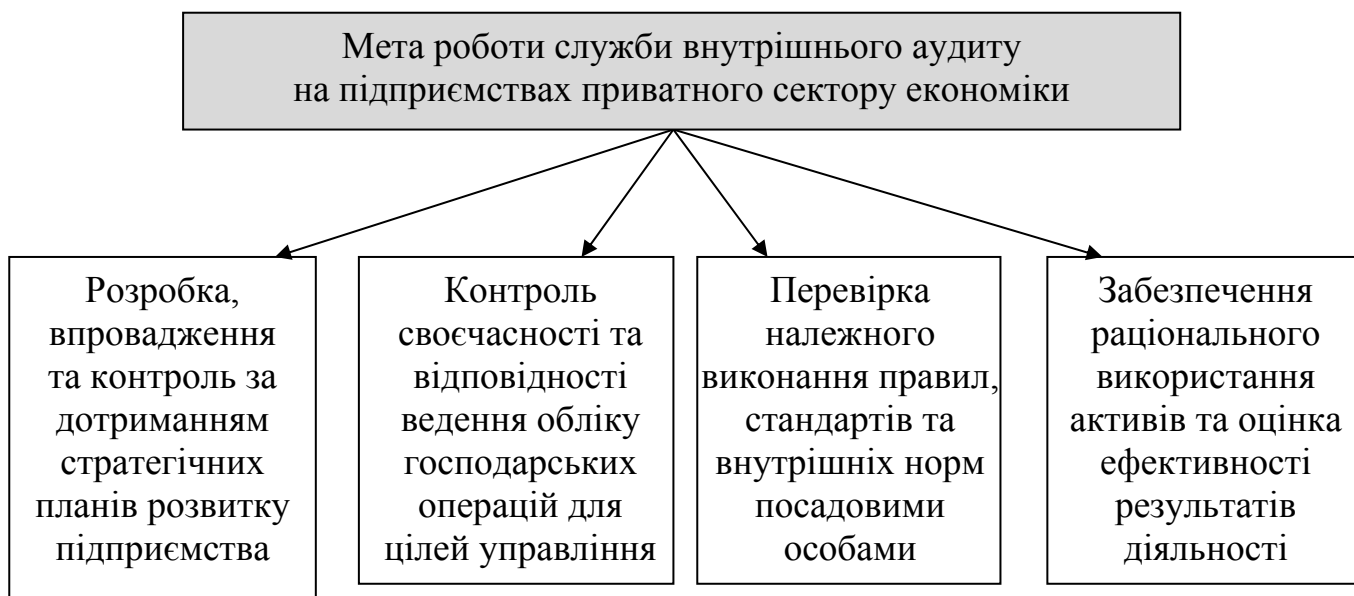

Рис 1. Мета роботи служби внутрішнього аудиту

Органи управління підприємством користуються послугами внутрішніх аудиторів як додатковим ресурсом, що дасть їм змогу здійснювати функції управління підприємством. Виходячи із цього, можна визначити основні завдання внутрішнього аудиту в сучасних умовах [1]:

1. оцінка відповідності наявним правилам і процедурам;
2. оцінка ефективності елементів системи внутрішнього контролю;
3. сприяння керівництву підприємства в удосконаленні бізнес-процесів;
4. допомога менеджменту в реалізації прийнятної стратегії бізнесу.

Незважаючи на очевидні переваги впровадження внутрішнього аудиту на підприємстві, існують проблеми та перспективи розвитку внутрішнього аудиту в Україні. Нині лише невелика кількість підприємств бачить необхідність та користь запровадження у себе внутрішнього аудиту [2].

Задля досягнення певного рівня ефективності роботи служби внутрішнього аудиту на підприємстві, сьогодення економічних реалій вимагає розширити спектр його функцій та відійти від обмеження локальним підходом до процесів господарювання. В попередніх публікаціях ми вже розглядали різноманітність напрямів внутрішнього аудиту (технічний, технологічний, організаційний, правовий, екологічний, соціальний, маркетинговий внутрішній аудиторський

контроль) [3, с 428], тому в даному дослідженні деталізовано лише функції, які покликаний виконувати внутрішній аудит для цілей управління.

Рис 2. Функцій служби внутрішнього аудиту

Таким чином, головною метою внутрішнього аудиту постає діагностика ризиків з метою прорахунку ймовірності їх виникнення. Ефективність внутрішнього аудиту забезпечується за рахунок його незалежності та посилюється критерієм кваліфікованості. Одже, саме власник активів зацікавлений в створенні та дієвій роботі служби внутрішнього аудиту на підприємстві та чіткому

визначенню завдань та масштабів перевірки, враховуючи потреби інформаційних запитів.

Список використаних джерел

1. Каменська Т. Основні напрями діяльності внутрішнього аудиту в системі управління // Бухгалтерський облік і аудит. 2010. № 7. С. 40–43.
2. Петренко С. Методологічні підходи до здійснення процесу внутрішнього аудиту // Бухгалтерський облік і аудит. 2011. №7. С. 37–41.
3. Шевцов А. В., Щирська О. В. Сучасні аспекти класифікації внутрішнього аудиту в умовах імплементації міжнародно-правових норм / Стратегія розвитку України: Економічний та гуманітарний виміри: Матеріали науково-практичної конференції. –К.: ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2017. 535 с. С. 426-430.

***Юрченко Олександр Анатолійович,**
кандидат економічних наук, доцент,
кафедра обліку і оподаткування,*

Національна академія статистики, обліку та аудиту

ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ: ПРАВИЛЬНІ РЕЧІ ДЛЯ НАРОДУ АБО ЩЕ ОДНА ВАУЧЕРНА ПРИВАТИЗАЦІЯ

Однією із ключових реформ в економіці України в цілому та аграрного сектору зокрема, є запровадження вільного ринку земель сільськогосподарського призначення.

Так, зокрема, Міністерство розвитку економіки і торгівлі оприлюднило до громадського обговорення законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення» [1]. Виходячи із норм цього законопроекту, ринок земель сільськогосподарського призначення буде ліберальним і купувати такі землі зможуть будь-які суб'єкти господарювання та фізичні особи. Проаналізувавши норми такої законодавчої ініціативи, можемо стверджувати, що основними ключовими моментами земельної реформи буде:

- повне скасування заборони на продаж земель сільськогосподарського призначення всіх форм власності;
- продавати землю можна буде тільки на електронних земельних аукціонах;
- землі сільськогосподарського призначення зможуть купувати тільки громадяни України, територіальні громади, державні та приватні підприємства, фізичні особи-підприємці, які повинні бути зареєстровані в Україні;
- введення обов'язкової реєстрації цін на земельні ділянки сільськогосподарського призначення під час проведення транзакцій;
- загальна площа земель сільськогосподарського призначення, яка може перебувати в оренді чи у власності однієї особи не може перевищувати 35% площі угідь на території громади, не більше 15% області і не більше 0,5% країни;
- громадяни, яким належить право постійного користування, право довічного успадкованого володіння земельними ділянками державної та